

igion

Generös. "En modern mecenat". Så kallar en del Gunnel Bornmalm, här framför Lenke Rothmans version av Thérèse av Lisieux och Lars Gerdmars ikonmålning. Konst och andlighet, två världar där Gunnel hämtar kraften att ge vidare.

Gunnel skänker en ikon – och drömmer om enad kristenhet

Gunnel Bornmalm har aldrig låtit sig hindras, inte ens vid fyllda 91. I morgon intar ett helgon Vasakyrkan. Kardinal Anders Arborelius är på plats och allt är Gunnels förtjänst. Hennes dröm om en enad kristenhet kan försätta berg.

Självpåpekar hon med ett nästan obändigt trots att förtjänsten inte alls är hennes. Den ska helt tillskrivas en ung flicka, Thérèse Martin i franska Alençon. Thérèse dog ung, 24 år gammal, men hennes liv gjorde sådana avtryck

att hon 28 år senare, 1925, helgonförklarades och blev Thérèse av Lisieux.

Så låt gå för att allt är det lilla helgonets förtjänst. Gunnel Bornmalm säger man ogärna emot. Hon utstrålar en vita-

litet och viljestyrka som är förunnat vid passerade 90. Men, i den ungdomliga iver finns också något mera. Avslöjandet om en väg inåt i mystikens och eftertänksamhetens tysta landskap. Gunnels första möte med

Thérèse ägde rum 1959 i en kyrka i Salzburg. Några solstrålar hade letat sig fram till en buktad rosor, placerade framför "Rosenmadonnan". Upplevelsen var så stark att den skulle påverka Gunnel resten av livet. Det är också bakgrunden till att Vasakyrkan, en luthersk protestantisk kyrka, nu tar emot Gunnels gåva, en ikon föreställande Thérèse av Lisieux som står för en innerlighets- och lidandemystik. – Anders Arborelius när-

varo är för mig tecknet på något mycket större. En av de viktigaste uppgifterna påven gav honom var ju att förena kyrkorna och nu ska han välsigna ett katolskt helgon i Vasakyrkan!

Gunnel Bornmalm har lyckats med mästerstycket att leva fullt ut i världen och dansa med de stora elefanterna samtidigt som hon alltid haft dörren öppen till det oförklarliga. I dag lever hon i ett stort nätverk där kitter

heter konst och andlighet.

Det är också i ljuset av den heliga Thérèse som Gunnel tolkar och läser in viktiga händelser i sitt eget liv.

– Jag har alltid haft en längtan att kunna sväva ut i rymden och det är nog en längtan jag är född med. Kanske var det orsaken till att jag vid två års ålder kastade mig ut från ett fönster och landade i en rosenrabatt. Utan att bli skadad.

Rosenrabatten låg på Mariagatan i Majorna. Pappan, som ville bli präst, blev spårvagnsförare. Mamman i sin roll som hemmafru drevs av en osviktig tro på bildningens betydelse. – Hon såg till att jag och min syster kom in på Rudebecksgymnasiet. Det var inte långt vid den tiden att en

spårvägares barn kom in där, men mamma lyckades.

Mamma Olga kom från en burgen bondefamilj på Orust och i den familjen fanns en stark konstnärlig ådra, ett utövande konstnärskap och ett intresse för andlighet som gått igen i Gunnels liv.

Gunnel utbildade sig tidigt till hushållsfröare och arbetade som sådan i Munkedal där hon träffade sin blivande make, varvsägaren Gunnar Bornmalm i Skredsvik. Men efter 20 år yrket sadlade hon om till dietist. Hon hade insett vikten av att äta rätt och därefter var steget inte långt till att omfatta hela människan. Tillsammans med sonen Lennart, dottern Gunilla och svårsonen Gunnar startade hon Galleri Nyhagen.

– Jag ville föra in den and-

liga dimensionen i människors liv, öppna för samtal. Då är konsten en ypperlig mötesplats.

Nyhagen, mellan Värekil och Svanesund, var 1700-talsgården som gått i arv i Gunnels släkt och som nu rustades upp med de yngres hjälp. Och vilka namn hon drog dit. Är av besök på gallerier och möten med konstnärer, gav riklig frukt. Rosa Taikon, Endre Nemes, Peter Dahl och Erika Lagerbielke var några. En sommar flög Arne Thorén dit för att inviga Olle Bonniers utställning. En annan sommar bredde guldbäggeskaparen Karl Axel Pehrsons vegetativa motiv ut sig på väggarna, till vissas besvikelse. Konstnicken gick inte att köpa. Allt var i privat ägo. – Men det var i linje med

Gunnel Bornmalm

- **Ålder:** 91 år.
- **Familj:** Sonen Lennart, dottern Gunilla och svårsonen Gunnar.
- **Bor:** I Vasastan, men sommartid i Skårhamn, höst och vintervinter i Spanien.
- **Intressen:** Andliga frågor och allt som händer i konstvärlden. Engagerad i Rebeckalogen (den kvinnliga grenen av Odd Fellow), Självdrömmingssällskapet, Röhsckas Vänner, Konstmuseets Vänner och Nordiska Akvarellmuseets vänförening.
- **Aktuellt:** Skänker en ikon målad av Lars Gerdmar. Invigs i morgon den 12 december kl 12.00 i Vasakyrkan vid den sedvanliga mässan. På plats är kardinal Anders Arborelius och Karin Burstrand, domprost i Göteborg. Biskop emeritus Carl Axel Aurelius celebrerar.

Bild: Lisa Thanner

vad vi ville. Att Nyhagen skulle vara en plats för samtal där det kommersiella inte var det viktiga.

Under galleriåren, 1984–1998, och åren därefter gick Gunnel allt längre in i Thérèse lära och liv. Hon valfärdade till Alençon. Hon skrev en bok om den lilla karmelitnunnan och lärde känna karmelitnunorna i Glumslöv vars verksamhet hon stöttar ekonomiskt sedan lång tid tillbaka. Och, hon blev en nära samtalsvän med Anders Arborelius.

Thérèse kallas också ateisternas skyddshelgon vilket tilltalat Gunnel.

– Det ställer inga krav utan att bara vara öppen för möjligheter. Varje människa kan på det sättet vara den länk som förmedlar hennes tro på förtrostan, överlåtelse och kärlek.

Genom åren har Gunnel knutit många kontakter och lyckats hålla dem vid liv. Till detta kommer att hon bor och lever tillsammans med dotter och svårson och att de delar allt. Vardag, resor, umgänge.

– Thérèse budskap om den stora toleransen, att tänka gott om sina medmänniskor och tyda allt till det bästa tror jag har förskönat mig från de vanligaste relationsproblemen.

Kerstin Wallin

031-62 40 00 namn@gp.se